

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. /2005

SENTINȚA CIVILĂ NR.1516/C

Ședința publică din:22.11.2005

Președinte: - judecător

Grefier:

Cu participarea procurorului din cadrul Parchetului de
lângă Tribunalul Sibiu.

Pe rol fiind judecarea cauzei comerciale formulată de reclamanta
în contradictoriu cu pârâta DGFP Sibiu ș.a. pentru acțiune în contenci
administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns: pentru reclamar
av. , pentru pârâta DGFP Sibiu cj. , lipsă fiind pârâta D.R.
Brașov.

Procedura completă.

Se constată deus la dosar din partea DRV Brașov răspunsul solicitat
instantă la termenul anterior de judecată.

Părțile declară că nu mai au alte cereri de formulat în cauză, față de ca
instanta ia act , încheie faza probatorie și acordă cuvântul în fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formul
în scris la dosarul cauzei și anume anularea Deciziei nr.45/21.07.2005 emisă
DGFP Sibiu și a procesului-verbal nr. /18.05.2005 întocmit de DRV Brașov
netemeinice și nelegale și implicit anularea datoriei vamale de RON .

Reprezentanta reclamantei arată că la data când societatea reclamantă
efectuat importul erau în vigoare prevederile art.22 din Lg.133/1999.Întrucât art.
din OUG nr.17/2000 a fost modificat prin art.8 al.3 al Lg.76/2000 –legea bugetului
sensul eliminării din cuprinsul art.37 al abrogării exprese a art.22 din Lg.133/99.

Reprezentanta reclamantei susține că nu sunt aplicabile dispozițiile prevăz
de art.62 al.2 din Lg.24/2000 întrucât nu ne aflăm în situația abrogării legii
abrogare prin art.8 al.3 modificându-se prevederile art.37 întrucât textul leg
folosește sintagma “se modifică”.

Reprezentanta reclamantei învederează instanței că în sensul art.60 al.5 c
Lg.24/2000 abrogarea unor prevederi dintr-un act normativ echivalează
modificarea actului.

Pe de altă parte, având în vedere caracterul temporar al legii bugetul
reprezentanta reclamantei apreciază că prin art.8 al.3 al acesteia a fost proro
termenul abrogării art.22 din Lg.133/99 până la 31.12.2000.

Dintr-un alt punct de vedere –controlul vamal ulterior nu poate viza legalita
încadrării operațiunii de import pentru că potrivit art.50 și 51 din Regulamer
vamal și art.71 și 72 din același regulament, controlul vamal documentar e
obligatoriu.

Reprezentanta reclamantei arată că ² date fiind aceste condiții, dacă documentelor prezentate la momentul importului autoritatea vamală a acționat în anumit regim vamal și anume, facilități pe baza aceluiași act, autoritatea vamală poate interveni și anula scutirea acordată.

Prin urmare, reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris la dosarul cauzei. Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei DGFP Sibiu solicită respingerea acțiunii în coră administrativ și menținerea Deciziei nr.45/2005 emisă de DGFP Sibiu, ca fiind corectă și temeinică pentru toate motivele expuse în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei.

Reprezentanta Parchetului solicită admiterea acțiunii și anularea actului administrativ fiscal.

Arată că în speță sunt incidente dispozițiile art.8 al.3 din Lg.76/2000 în care legiuitorul folosește sintagma "se modifică" când se referă la art.37 din Lg.17/2000 în sensul că a eliminat din acest articol doar referirile la art.133/99.

Susține că Lg.24/2000 privind tehnica legislativă nu poate duce la neaplicarea art.8 al.3 din Lg.76/00 pe care, de altfel, chiar organele vamale au considerat aplică în anul 2000 și au emis o circulară în acest sens, acordând liber la vamă.

Reprezentanta Parchetului arată că Lg.76/2000 este ulterioară Lg.24/2000 prin urmare, și din acest motiv legea trebuie aplicată. Pe de altă parte, legea a fost aplicată în anul 2000 așa că OUG nr.297/2000 trebuie înțeleasă ca o continuare a aplicării facilităților pentru IMM-uri, având în vedere anualitatea legii bugetare.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 21 septembrie 2005 reclamanta a chemat în judecată pe pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE a Județului Sibiu și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ Brașov solicitând ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr. 45 din 21 iulie 2005 emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Sibiu și a procesului verbal nr. din 18 mai 2005 întocmit de DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ Brașov.

Pe cale de consecință s-a solicitat și anularea datoriei vamale de 225 RON stabilită în sarcina reclamantei prin actele contestate.

S-au solicitat și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat, în esență, că procesul verbal de control întocmit de organul vamal și decizia pronunțată de organul jurisdicțional în soluționarea contestației cu privire la plata taxelor vamale pentru mașinile importate cu declarația vamală /25.05.2000 și pentru care a beneficiat de facilitățile vamale prev. de art. 22 din Lg. 133/1999 au nesocotit prev. art. 8 din Lg. 76/2000 care modifică art. 37 al OUG 17/2000.

În ceea ce privește dobânzile și penalitățile aferente datoriei vamale și TVA-ului calculate de la data importului s-a susținut că încalcă prev. art. 61/2001 și art. 113 C.p.fiscală.

Prin întâmpinare pârâtele au solicitat respingerea acțiunii și menținerea actului de control și a deciziei contestate întrucât pentru importul realizat la data de 25 mai 2000 reclamanta nu putea beneficia de scutire de taxe vamale și implicit TVA întrucât dispozițiile art. 22 din Lg. 133/1999 au fost abrogate în perioada 01.01 – 30.12.2000.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține în fapt următoarele:

Din conținutul procesului verbal de control încheiat la data de 18 mai 2005 se reține că autoritatea vamală a recalculat taxele vamale și TVA-ul aferent pentru importul a 4 bucăți mașini de cusut conform DVI nr. /25.05.2000 pentru care reclamanta a beneficiat de facilitățile prev. de art. 22 din Lg. 133/1999 și OUG 215/1999.

Urmare a controlului vamal ulterior s-a apreciat că reclamanta a beneficiat în mod eronat de facilități vamale și fiscale și ca urmare a stabilit în sarcina acesteia obligația de plată la bugetul de stat a sumei de RON reprezentând lei RON - taxe vamale, lei RON - TVA, lei RON – dobânzi aferente și lei RON penalități aferente.

Organul de control vamal a apreciat că reclamanta nu putea beneficia de facilități vamale pentru importul realizat la 25 mai 2000 întrucât disp. art. 22 din Lg. 133/1999 nu au fost reintroduse prin Lg. 76/2000 pentru că în această situație s-au încălcat prev. art. 15 al. 1 din Lg. 24/2000 având în vedere disp. art. 21 ind. 1 din Lg. 133/1999 astfel cum au fost introduse prin OUG nr. 297/2000.

Împotriva procesului verbal de control, reclamanta a formulat contestație care prin decizia nr. 45 din 21 iulie 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu a fost respinsă.

Pentru a pronunța această decizie organul de control jurisdicțional a reținut că actul de control este legal având la bază o interpretare și aplicare corectă a art. II din OUG 215/30.12.1999 prin modificarea și necompletarea unor reglementări referitoare la TVA și art. 37 din OUG 17/15 martie 2000 care specifică că art. 22 din Lg. 133/1999 se abrogă.

S-a arătat totodată că actul normativ care cronologic repune în aplicabilitate art. 22 din Lg. 133/1999 este OUG 297/30.12.2000 și nu art. 8 din Lg. 76/5.05.2000 privind bugetul de stat pe anul 2000 întrucât nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial.

Examinând decizia atacată prin prisma criticilor formulate și a actelor dosarului, tribunalul constată că acțiunea este fondată.

La data efectuării importurilor era în vigoare art. 22 din Lg. 133/1999, lege specială adoptată de puterea legiuitoare pentru stimularea investițiilor.

Susținerea autorității vamale și a organului administrativ jurisdicțional privind obligația de plată a taxelor vamale și fiscale, motivat de faptul că facilitățile acordate prin acest act normativ au fost abrogate prin dispozițiile art. II din OUG nr. 215/1999, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2000 și art. 38 din OUG nr. 17/2000, intrată în vigoare la 15.03.2000, nu poate fi primită.

Este adevărat că potrivit normelor de tehnică legislativă, abrogarea unui text dintr-o lege sau ordonanță, semnifică ieșirea lui din vigoare. Actul abrogat încetează să mai producă efecte.

Dispoziția cuprinsă în art. 37 din OUG nr. 17/2000 enumeră actele normative abrogate printre care se menționează și art. 22 din Lg. 133/1999.

Legea 76/2000, publicată în MO al României nr. 195 din 5 mai 2000 care prin art. 8 al. 3 modifică art. 37 din OUG nr. 17/2000 nu poate fi interpretată ca o abrogare a abrogării.

Întrucât art. 8 al. 3 din Lg. 76/2000 exclude dintre abrogările de acte normative pe cele reglementate de art. 22 și 25 din Lg. 133/1999, suntem în situația prorogării termenului de aplicare a art. 37 din OUG nr. 17/2000 cu privire la acele două texte până la data reintroducerii acestor facilități prin art. 21 ind. 1 din OUG nr. 297/2000, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile art. 15 al. 1 din Lg. 24/2000.

Așa fiind, întrucât de la data intrării în vigoare a Legii nr. 76/2000 facilitățile privind scutirea de taxe vamale "pentru mașinile (.....) care se importă de întreprinderile mici și mijlocii" în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii prevăzute de art. 22 din Lg. 133/1999, au fost în vigoare, organul de control vamal a făcut o greșită interpretare și aplicare a actelor normative invocate privind destinatarul normei juridice de drepturile acordate prin lege.

În activitatea de aplicare și interpretare a normelor de drept fiscal, întrucât administrația fiscală și contribuabilul sunt în permanență în anumite raporturi (de la declarațiile de impozit vamal, etc și până la contenciosul fiscal), ambele părți trebuie să fie de bună credință.

Buna credință a contribuabilului, în materia aplicării legii fiscale, implică o obligație de loialitate în ceea ce privește declararea materiei impozabile, precum și o obligație de coerență în privința administrării (gestiunii) bunurilor sale. În materia interpretării, buna credință a contribuabilului trebuie să se manifeste față de interpretarea de către organul fiscal a unei norme legale printr-un act administrativ, fie cu aplicabilitate generală, fie la un caz particular.

Încrederea contribuabilului în interpretarea dată de autoritatea fiscală unui text legal, are drept consecință protejarea sa împotriva modificării "doctrinei administrative".

Or, în cauză, prin adresa nr. 21029 din 9 mai 2005 DIRECȚIA GENERALĂ VAMALĂ a comunicat Direcțiilor Regionale Vamale, faptul că începând cu data intrării în vigoare a Lg. 76/5 mai 2000 se reintroduc facilitățile prev. de art. 22 și 25 din Lg. 133/1999.

Astfel, apărarea reclamantei, contribuabil de bună credință, împotriva modificării survenite în interpretarea dată de autoritatea vamală textelor legale, aplicabile în speță, apare ca justificată în raport cu poziția exprimată prin interpretarea dată prin adresa mai sus indicată și reconfirmat prin adresa nr. 31.171/15.06.2005.

Controlul vamal ulterior, instituit prin disp. art. 61 C.vamal, după acordarea liberului de vamă la import, nu poate avea obiect decât verificarea cuantumului taxelor vamale în cazul unor erori cu privire la încadrarea tarifară sau furnizării de către importatori de date vamale cu privire la mărfurile și documentele prezentate și nu reconsiderarea propriei interpretări cu privire la acordarea facilităților vamale.

Așa fiind, pentru motivele arătate, tribunalul văzând prev. Legii 554/2004 urmează a dispune anularea deciziei nr. 45 din 21.07.2005 emisă de DGFP Sibiu și a procesului verbal de control nr.   din 18 mai 2005 întocmit de Direcția Regional Vamală Brașov.

**PENTRU ACESTE MOTIVE.
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanta   cu sediul   împotriva pârâtelor **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în Sibiu, Cal. Dumbrăvii, nr. 28-32 și **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ**, cu sediul în Brașov, str. Hărman, nr. 50 și în consecință:

Dispune anularea deciziei nr. 45 din 21 iulie 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu și a procesului verbal nr.   din 18 mai 2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov privind plata la bugetul de stat a sumei de   RON reprezentând taxe vamale, TVA, dobânzi și penalități aferente.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 22.11.2005.

PREȘEDINTE

GREFIER

Ex. 5

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]